

ת.א. 1055/11

בבית משפט השלום

בתל אביב-יפו

בענין:

עמוס שוקן ת.ז. 08145450

מרח' זלמן שוקן 21 תל אביב
על ידי ב"כ עוה"ד זאב ליאונד (מ.ר. 8135) ו/או
מנחם ויצמן (מ.ר. 15098) ו/או אלון נדב (מ.ר. 23669)
ו/או ליאור ויגנסקי (מ.ר. 21260) ו/או דור ליאונד
(מ.ר. 43463) ו/או רעות כהן (מ.ר. 56927)
ו/או אסף סקרבניק (מ.ר. 65673)
כולם ממושרד זאב ליאונד ושות', עורכי דין ונוטריון
רתי יהודה הלוי 23, מגדל דיסקונט, ת.ד. 29765 תל אביב 6129701
טל: 03-5170881, פקס: 03-5170885

התובע

נגד

1. יואב יצחק ת.ז. 054878483

2. עיתונות זהב בע"מ ח.פ. 512196650

שניהם מרח' חיים זכאי 3 פתח תקוה

הנתבעים

סכום התביעה: 500,000 ש"ח.

מהות התביעה: לשון הרע.

כתב תביעה

התובע מתכבד בזאת להגיש את כתב התביעה ויהיה מיוצג בהליך זה על ידי משרד עורכי הדין זאב ליאונד ושות', מרח' יהודה הלוי 23 תל אביב. כל הטענות הכלולות בכתב תביעה זה נטענות זו לצד זו, באופן מצטבר, משלים או לחילופין, הכל על פי הענין והקשר הדברים. ההדגשות בכתב תביעה זה – אינן במקור.

א. הצדדים

1. התובע, **עמוס שוקן**, הינו דירקטור בהוצאת עיתון הארץ בע"מ, המוציאה לאור את עיתון "הארץ", ופועל בתחום העיתונות מזה עשרות בשנים.

2. הנתבע 1, **יואב יצחק**, הינו מו"ל ועורך אתר האינטרנט "News1 מחלקה ראשונה" (להלן: "אתר News1"), שבו פורסמה הכתבה נשוא התביעה, ומי שאחראי לפרסום דברי לשון הרע כלפי התובע.

הנתבעת 2, **עיתונות זהב בע"מ**, הינה הבעלים והמוציאה לאור של אתר האינטרנט News1, שבו פורסמה הכתבה נשוא התביעה, ומי שאחראית לפרסום דברי לשון הרע כלפי התובע.

ב. הכתבה נשוא התביעה מיום 20.6.15

3. ביום 20.6.15 או בסמוך לכך פרסמו הנתבעים כתבה, שנכתבה על ידי הנתבע 1, יואב יצחק, באתר News1, העוסקת בסחיטתו, כביכול, של התובע, עמוס שוקן, על ידי עו"ד רונאל פישר, ובתוצאותיה.

העתק מהכתבה מיום 20.6.15 מצ"ב **כנספת 1**. הכתבה במלואה מצורפת לצורכי נוחות הקורא בלבד. התביעה עצמה הינה בגין הפרסום בלבד, כהגדרתו בסעיף 5 להלן.

4. על מנת להגיע למיצוי מזורז של הדין עם הנתבעים, ולמנוע את הארכת הדיון, התובע ייחד את תביעתו **למספר דיבות ספציפיות בלבד**, המסומנות **בקו תחתון** להלן, מתוך כלל הכתבה. אין ללמוד מכך, כי ביתר דברי לשון הרע שבכתבה, שבגינם לא הוגשה תביעה זו, יש, כביכול, שמץ של אמת, והתובע שומר על זכותו לתבוע את הנתבעים, גם בגין דברי דיבה נוספים שבכתבה.

5. הדיבות הספציפיות, המסומנות **בקו תחתון**, אשר בגינן בלבד מוגשת תביעת לשון הרע זו, הינן כדלקמן:

5.1. בכותרת הכתבה נכתב:

"פישר מסר: סחטתי את עמוס שוקן"

5.2. בכותרת המשנה נכתב:

"עו"ד רונאל פישר מסר לגורם מקורב, כי הוא כפה גניזת תחקיר נגדו שהוכן בעיתון הארץ לאחר שאיים על בכיר בקבוצת שוקן: אם תפרסמו נגדי את התחקיר, אדאג לפרסם בתקשורת מידע שיפיל את עמוס שוקן • התחקיר נגדו אכן נגנז וחלקים ממנו פורסמו ב- News1"

5.3. ברישת הכתבה, מצד שמאל, הופיעה תמונת עו"ד רונאל פישר, עם הכיתוב: **"פישר. כפה גניזה"**.

5.4. בכותרת הביניים של הכתבה נכתב: **"המידע החדש - הסחיטה"**.

5.5. מיד מתחת לכותרת הביניים של הכתבה נכתב: **"עתה אנו מגלים – בעקבות מידע חשוב ומוצק ביותר שהובא לידיעתו, שאף הוצלב בימים אלה, כי עו"ד פישר מסר בזמנו לאדם- מקורב מאוד, כי הצליח לכפות גניזת התחקיר הסנסציוני כנגדו לאחר שנפגש עם בכיר מאוד בקבוצת שוקן, ואיים עליו: אם תפרסמו נגדי את התחקיר, אדאג לפרסם בתקשורת מידע שיפיל את עמוס שוקן. פישר שוחח עם גורם מסוים לפני הפגישה, ושיתף אותו בכוונתו להשתמש ב"נשק יום הדין" כדי לכפות גניזת התחקיר. לאחר פגישת הסחיטה מסר לאותו גורם: המסר עבר. הם לא יפרסמו את התחקיר"**.

כותרת הכתבה, כותרת המשנה, הכיתוב מתחת לתמונת עו"ד רונאל פישר, כותרת הביניים, והקטעים המסומנים בקו תחתון, מיד מתחת לכותרת הביניים של הכתבה, בסעיף 5.5 לעיל, ייקראו להלן: **"הפרסום"**.

6. מקריאת מכלול הפרסום מבין הקורא הסביר, כי עו"ד רונאל פישר סחט את התובע; וכי סחיטת התובע על ידי עו"ד רונאל פישר הצליחה; וכי כתוצאה מסחיטת התובע על ידו לא פורסם התחקיר כנגד עו"ד רונאל פישר. הפרסום מייחס לתובע כניעה לסחיטה, כביכול, שבוצעה כלפיו על ידי עו"ד רונאל פישר, אשר הביאה לכך, שהתחקיר שהוכן בעיתון הארץ כנגד עו"ד רונאל פישר "נגנז" ולא הובא לידיעת הציבור.

התובע מוצג בפרסום כמי שמקריב, כביכול, את זכות הציבור לדעת ואת בירור האמת אודות התנהלותו של עו"ד רונאל פישר, על מזבח האינטרסים האישיים שלו, אשר אין בינם לבין עיתונות ולא כלום. הפרסום נועד להציג את התובע ברבים, כמי שמסתיר את המידע שהושג בתחקיר אודות עו"ד רונאל פישר, וכמי שזונח כליל ערכים של עיתונות חופשית, לטובת ענייניו הפרטיים, וכמי שנכנע, כביכול, לאיומי עו"ד רונאל פישר.

בכך מטיל הפרסום דופי חמור בתובע, ומציג אותו באור שלילי ביותר מול קוראי הפרסום באתר NEWS1, והציבור הרחב. בדברים המופיעים בפרסום, ובמסר העולה מהם, יש משום הוצאת לשון הרע, קשה וחמורה, כלפי התובע.

7. האמירה המופיעה בכתבה, כי עו"ד רונאל פישר מסר לאדם, ששמו לא נזכר בכתבה, את הדברים דלעיל, מהווה, כשלעצמה, הוצאת לשון הרע כנגד התובע.

אפילו אם ננית, שעו"ד רונאל פישר מסר לאדם, ששמו לא נזכר בכתבה, את הדברים (דבר המוכתש), **הרי שאין בכך כדי לשמש לנתבעים הגנה בפני התביעה, שכן דין הוא, שחזרה על דיבה אינה מהווה הגנה בפני תביעת לשון הרע, ועל הנתבעים יהא להוכיח את הנכונות הפנימית של הדברים, אשר נטען בכתבה, כי הם נמסרו על ידי עו"ד רונאל פישר, דהיינו, כי עו"ד רונאל פישר סחט את התובע; וכי סחיטת התובע על ידי עו"ד רונאל פישר הצליחה; וכי כתוצאה מסחיטת התובע על ידו לא פורסם התחקיר כנגד עו"ד רונאל פישר.**

8. למותר לציין, כי הפרסום כוזב וחסר שחר וכי העובדות לאשורן שונות בתכלית. בשנת 2008 הכין העיתונאי אמיר זוהר תחקיר על עו"ד רונאל פישר, שהועבר לבדיקה משפטית. בעקבות הבדיקה, שכללה, בין היתר, פגישה בה השתתפו פרקליטת העיתון עו"ד טלי ליבליך, ביחד עם העיתונאי אמיר זוהר ועורך "מוסף הארץ" דאז ניר בכר, עם עו"ד רונאל פישר, ולאחר שהתברר, כי קיים קושי לבסס את הטענות המועלות בתחקיר, ולתמוך אותן בראיות, אם תוגש תביעת לשון הרע בגינו, החלטת **פרקליטת העיתון** היתה שאין לאשר את פרסומו. לעמדה זו הצטרף גם עורך "מוסף הארץ" דאז ניר בכר ולכן הוחלט לא לפרסם את התחקיר.

התובע לא ידע על כך שהעיתונאי אמיר זוהר עומד להכין תחקיר על עו"ד רונאל פישר; לא ידע שהוכנה כתבת תחקיר כזאת, לא נכח בפגישה שהתקיימה באותה עת בין פרקליטת העיתון, העיתונאי ועו"ד רונאל פישר, בנוגע לתחקיר; וההחלטה, שלא לאשר את פרסום התחקיר בעיתון, נודעה לתובע רק **בדיעבד ולאחר זמן.**

9. **הנתבעים לא פנו לתובע, בטרם פרסום הכתבה מיום 20.6.15 לשם קבלת תגובתו, והפרו בכך את חובתם החוקית והאתית, לקבל את תגובת התובע, ולבדוק, בין היתר, באמצעותה, האם הדברים שנכתבו בכתבה הינם נכונים או לא.** בכך פעלו הנתבעים בחוסר תום לב משווע, ואף מתוך זדון וכוונה לפגוע בתובע.

ג. התנהגות הנתבעים לאחר הפרסום נשוא התביעה

10. ביום 22.6.15 שלח ב"כ התובע, עו"ד זאב ליאונד, מכתב דרישה בגין הוצאת לשון הרע, לנתבע 1, יואב יצחק. הנתבע 1 נדרש במכתב לפרסם הודעת תיקון בגודל הפרסום הכוזב, בעמוד הבית, מיד עם קבלת המכתב, ולמחוק מן האתר לרבות מן הארכיב, את הפרסום המכפיש.

העתק ממכתב ב"כ התובע מיום 22.6.15 מצ"ב כנספח 2.

11. ביום 23.6.15 שלח הנתבע 1, יואב יצחק, מכתב תשובה, בדוא"ל, שבו דחה את טענות התובע ודרישותיו שבמכתב בא כוחו מיום 22.6.15.

הנתבע 1 טען במכתבו, כי "בכל הכבוד, מר עמוס שוקן אינו חסין מביקורת ב-News1, כולל באשר להתנהלותו הבעייתית מול עובדיו והתנהלות בכירי קבוצת הארץ ו/או עמוס שוקן ביחס לשורה של פרשות ועניינים עסקיים בקבוצה" (סעיף 2 למכתב) והוסיף, באופן מקומם, כי "אם וכאשר יהא צורך בכך, נעמוד בבית המשפט על בירור מעמיק ומקיף של כל הסוגיות הרלוונטיות לפרסומים האמורים, לרבות השימושים הבעייתיים ו/או הסחטניים שעושה מר שוקן במעמדו האישי ו/או העסקי" (סעיף 4 למכתב).

העתק ממכתב הנתבע 1 מיום 23.6.15 מצ"ב **כנספח 3**.

12. טענת הנתבע 1 הינה דוגמא מובהקת למעוול חסר תום לב, שבמקום ליתן מענה ענייני לטענת התובע, או לחזור בו מן הדברים שהטיח בתובע, מנסה להרתיע את התובע מלתבוע אותו דיבה, באמצעות האיום בגרירתו של התובע למשפט ארוך ומיותר, בפרשיות עלומות, נעדרות רלוונטיות.

כמובן שבטענתו האמורה של הנתבע 1 אין שמץ הגנה בפני טענות הדיבה הממוקדות של התובע, כי מן הפרסום נשוא התביעה עולה, כי עו"ד רונאל פישר סחט את התובע; וכי סחיטתו של התובע על ידי עו"ד רונאל פישר הצליחה; וכי כתוצאה מסחיטת התובע על ידי עו"ד רונאל פישר לא פורסם התחקיר כנגדו.

התובע הגדיר בתביעת לשון הרע זו, באופן ברור, את הדיבות הספציפיות נשוא התביעה, בין היתר, בכדי למנוע את השימוש לרעה בהליכים משפטיים, אם הנתבעים יבקשו לקחת את ההליך המשפטי למחוזות אחרים, כעולה ממכתבו של נתבע 1.

13. טענת הנתבע 1 בדבר הבעת "ביקורת", כביכול, מופרכת מיסודה, שהרי הנתבעים ביצעו פרסום עובדתי כוזב, אודות סחיטה, כביכול, (סחיטה שלא היתה ולא נבראה) של התובע על ידי עו"ד רונאל פישר, בנוגע לתחקיר.

14. הנתבעים בחרו, איפוא, שלא לחזור בהם מן הפרסום; שלא לתקן ו/או להכחיש את הפרסום, בשום דרך שהיא; וגם לא התנצלו כלפי התובע, על הפגיעה שהסבו לו. בכך החריפו והעצימו הנתבעים את נזקיו הרבים של התובע, ואגב כך גם הוכיחו את חוסר תום ליבם, ואת הזדון והכוונה לפגוע בתובע.

ד. חוסר תום ליבם של הנתבעים

15. בחודש יולי 2014 - כמעט שנה לפני פרסום הכתבה מיום 20.6.15 - פרסמו הנתבעים כתבה באתר News1 שכותרתה "השיטה של עו"ד רונאל פישר".

16. באותה כתבה קודמת, טענו הנתבעים, בכזב, כי התובע נפגש, כביכול, עם עו"ד רונאל פישר, וכי באותה פגישה הצליח עו"ד רונאל פישר להפחיד את התובע, ובכך לכפות את גניזת התחקיר של העיתונאי אמיר זוהר.

גם הכתבה מחודש יולי 2014, כמו הכתבה בה הובא הפרסום נשוא התביעה דנא, פורסמה מבלי לפנות קודם לכן אל התובע, לקבלת תגובתו.

בעקבות מכתב דרישה ששלח ב"כ התובע ביולי 2014 תיקנו הנתבעים, חלקית, את הכתבה האמורה, והוסיפו, בשוליה, כי התובע לא נפגש עם עו"ד רונאל פישר, לא בהקשר זה ולא בהקשר אחר.

העתק ממכתב ב"כ התובע מיום 7.7.14 מצ"ב **כנספח 4**.

העתק מהכתבה ("השיטה של עו"ד רונאל פישר"), לאחר תיקונה כולל זה שבשוליה, מצ"ב **כנספח 5**.

17. במסגרת התיקון שביצעו לכתבה "השיטה של עו"ד רונאל פישר", הנתבעים ציינו כי "פישר נפגש עם עורכים בעיתון הארץ ועם עורכי הדין של העיתון, ובעקבות לחציו, אימוני ותחנוני נגזז התחקיר", אף שהם ידעו, ולמצער היה עליהם לדעת, כי מדובר בטענה חסרת שחר, וכי הסיבה לאי פרסום התחקיר הייתה אחרת, כמפורט בסעיף 8 לעיל.

התובע, במענה, הודיע, בדוא"ל, לנתבע 1, כי "אתה מחליף שקר אחד בשקר אחר", אך, חרף זאת, הנתבע 1 לא הסיר טענת כזב זו.

העתק מן התכתובת בדוא"ל שבין התובע לבין הנתבע 1 מצ"ב **כנספת 6**.

18. הנתבעים ידעו, איפוא, עוד קודם לפרסום הכתבה נשוא התביעה (ולמצער היה עליהם לדעת), כי הפרטים שרצו לשוב וליתן להם פומבי, בנוגע לאי פרסום התחקיר אודות עו"ד רונאל פישר, אינם נכונים, וכי התחקיר אודותיו לא פורסם על יסוד טעמים ענייניים עיתונאיים, אך למרות זאת הם בחרו לבצע פרסום מכפיש נוסף אודות התובע, ללא קבלת תגובתו, כנדרש מעיתונות הוגנת ואחראית.

19. למותר לציין, כי אילו הנתבעים היו טורחים לפנות אל התובע, לפני שביצעו איזה מן הפרסומים, היה נמסר להם, מיידית, כי טענותיהם בסוגיית התחקיר חסרות שחר, וכי העובדות לאשורן שונות בתכלית. העובדה שהנתבעים בחרו, פעמיים, שלא לפנות אליו, מוכיחה את חוסר תום ליבם ואת הזדון והכוונה לפגוע בתובע.

ה. הטיעון המשפטי

20. התובע יטען, כי הנתבעים עיוולו בהוצאת ופרסום **לשון הרע** כנגדו, כמשמעם בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965. מבלי לגרוע מכלליות האמור לעיל, יטען התובע כי:

20.1. הפרסום משפיל ו/או עלול להשפיל את התובע בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצידם.

20.2. הפרסום מבזה ו/או עלול לבזות את התובע, בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו.

20.3. הפרסום פוגע ו/או עלול לפגוע בתובע במשרתו, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו.

21. התובע יטען, כי הנתבעים ביצעו את הפרסום בחוסר תום לב, במזיד ובזדון, ומתוך כוונה לפגוע בתובע, להסב לו נזקים ולהזיק לשמו הטוב, למרות שידעו ו/או היה עליהם לדעת, כי העובדות לאשורן הינן שונות לחלוטין.

הפרסום שבוצע על ידי הנתבעים הינו כוזב, מגמתני, חד צדדי ופוגעני בכוונת מכוון. עסקינן במקרה מובהק של הוצאת לשון הרע כנגד התובע, אשר מצדיק את פיצויו של התובע על ידי הנתבעים.

22. התובע יטען, כי קיימת חזקה, על פי סעיף 16(ב) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, כי הנתבעים עשו את הפרסום **שלא בתום לב**, וזאת, בין היתר, לנוכח החלטת הנתבעים שלא לבקש תגובה לפני ביצוע הפרסום.

מבלי לגרוע מכלליות האמור לעיל, התובע יוסיף ויטען, כי הדבר שפורסם לא היה אמת והנתבעים לא האמינו באמיתותו, וכי הנתבעים לא נקטו לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא, וכי הנתבעים נתכוונו על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על ידי סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965.

23. התובע יטען, כי הנתבעים, ביחד ולחוד, נושאים באחריות, על פי דין, לפרסום ולהוצאת לשון הרע כנגדו, בהיותם מי שנטלו חלק בהכנת ו/או בכתיבת ו/או בעריכת ו/או בפרסום הכתבה נשוא התביעה ו/או בהיות הנתבעים מי שהחליטו ו/או גרמו ו/או תרמו לפרסומה.

ו. הנזקים שנגרמו לתובע והסעדים המבוקשים

24. פרסום דברי הדיבה הקשים והחמורים על ידי הנתבעים, בפומבי, באתר News1, גרם לפגיעה קשה בתובע, לרמיסת כבודו ברבים, לביזוי ולהשפלתו, והסב לו עוגמת נפש קשה.

מעבר לנזק שכבר נגרם לתובע, דברי לשון הרע אשר פרסמו הנתבעים עדיין גורמים, ועלולים להמשיך ולגרום לנזקים נוספים לשמו הטוב, לכבודו ולמעמדו בציבור.

עקב הפרסום נגרם לתובע נזק רב, שמלוא היקפו טרם התברר, ואשר הנתבעים אחראים לפצותו בגינו. לפיכך, בשלב זה, מעמיד התובע את תביעתו על סך של 500,000 ש"ח בלבד. התובע שומר על זכותו לתקן בעתיד את כתב התביעה, ולתבוע את מלוא נזקו מן הנתבעים.

25. לחילופין, עקב **הכוונה לפגוע** מצידם של הנתבעים, אשר עמדה ביסוד הפרסום שבוצע על ידם, יש לחייב את הנתבעים לשלם לתובע את הפיצוי המקסימלי הקבוע בסעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע, כפיצוי ללא הוכחת נזק, העומד כיום על סך של 139,514 ש"ח.

26. לחילופי חילופין, יש לחייב את הנתבעים לשלם לתובע את הפיצוי המקסימלי הקבוע בסעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע, כפיצוי ללא הוכחת נזק, העומד כיום על סך של 69,757 ש"ח.

27. אין בהעלאת טענה כלשהי בכתב התביעה משום הסכמה להטלת או העברת נטל השכנוע או הראיה על התובע, מקום שהנטל מוטל על כתפי הנתבעים, והתובע יעמוד על מילוי מדוקדק של הוראות הדין בדבר נטל הראיה ושיעורו.

28. התובע יטען, כי לבית המשפט הנכבד מוקנית הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעת לשון הרע זו, וזאת, בין היתר, לנוכח מהות התביעה, סכומה ומקום ביצוע הפרסום.

29. אשר על כן, ולאור המפורט לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים לדין ולהורות כדלקמן:

29.1. לחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לתובע סך של 500,000 ש"ח, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מיום הגשת התביעה ועד יום התשלום בפועל.

29.2. לחילופין, לחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לתובע את הפיצוי המקסימלי הקבוע בסעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע, כפיצוי ללא הוכחת נזק, העומד על סך של 139,514 ש"ח, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מיום הגשת התביעה ועד יום התשלום בפועל.

לחילופי חילופין, לחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לתובע את הפיצוי המקסימלי הקבוע בסעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע, כפיצוי ללא הוכחת נזק, העומד על סך של 69,757 ש"ח, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מיום הגשת התביעה ועד יום התשלום בפועל.

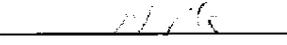
29.3. לחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד, לפרסם תיקון או הכחשה של דברי לשון הרע שבגינם הוגשה התביעה.

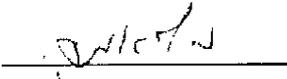
29.4. לחייב את הנתבעים להסיר את דברי לשון הרע שבגינם הוגשה התביעה, מאתר News1, לרבות מן הארכיב, וכן מכל פלטפורמה אחרת בה פרסמו הנתבעים את דברי לשון הרע.

29.5. לחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד, לפרסם את פסק הדין, כולו או מקצתו, על חשבון הנתבעים או מי מהם, במקום, במידה ובדרך שיקבע בית המשפט הנכבד.

29.6. לחייב את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לתובע את הוצאות המשפט הממשיות, וכן את שכר טרחת עורכי הדין של התובע, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק, ובצירוף מס ערך מוסף.

29.7. ליתן כל סעד אחר ואו נוסף לתובע כפי שימצא בית המשפט הנכבד לנכון ולצודק.

אלון נדב, עו"ד

זאב ליאונד, עו"ד

זאב ליאונד ושות'
עורכי דין ונוטריון
ב"כ התובע